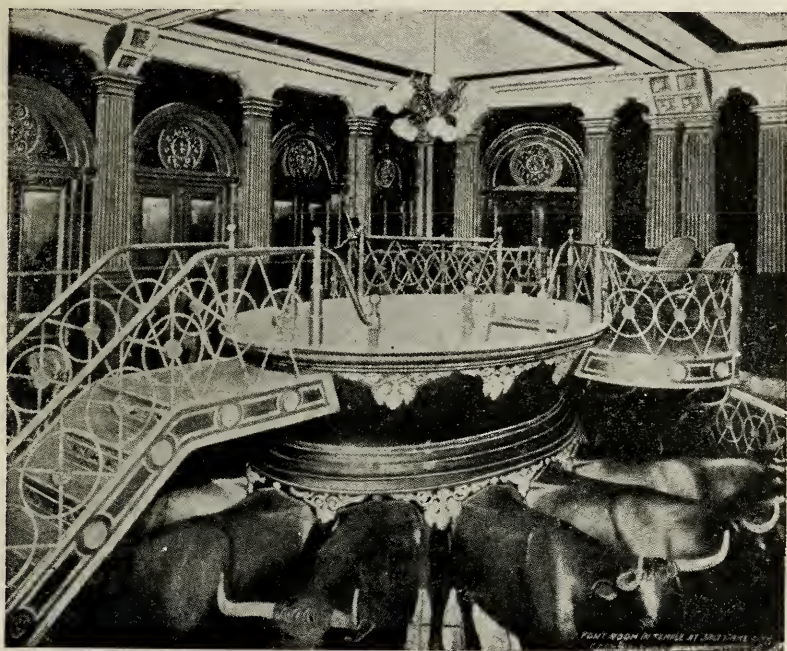
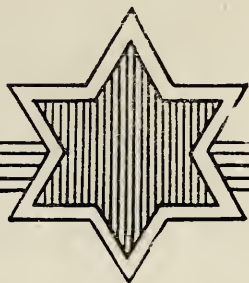

SKANDINAVIENS STJERNE

DØBEFONTE I SALT LAKE TEMPLET

INDHOLD:

Genealogisk Forening 50 Aar	To nye Missionærer	182
<i>Ejnar Nielsen</i>	Biblen fortalt paa Vers	183
174	Slank og sund	184
Præstedømme og Kaldelse	Landet rundt	185
<i>Olaf Sønsteby</i>	Efteraarskonferencerne	186
175	Julekortet der huskes!	187
Den virkelige Mand	Søndagsskolen	188
180		
„Kun for Syndere“, <i>Mary</i>		
<i>Kaiser</i>		
181		
Brush up your English. <i>The</i>		
<i>Missionary's Recompense</i>		
182		

NOVEMBER 1944

93. AARGANG

NUMMER 11

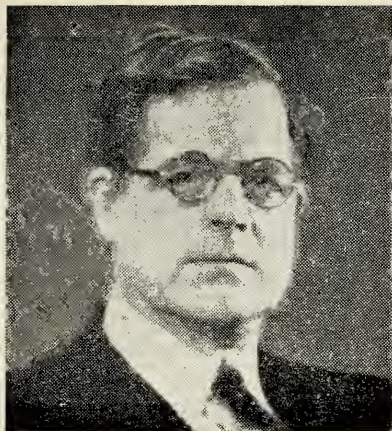
Genealogisk Forening 50 Aar.

Den 13. November kan Genealogisk Forening fejre sin 50 Aars Dag, idet den stiftedes i Salt Lake City den 13. November 1894.

Foreningen har i de 50 Aar udført et overordentligt stort Arbejde, saa at der gennem dens Medvirken er udført Millioner af Ordinancer i Templerne, og den har udbygget en stor Organisation med Tusinder af Medarbejdere, som med Iver og Flid søger at fremme den Del af Arbejdet i Vingaarden.

Her i Landet er der genealogiske Foreninger i Aalborg, Aarhus, Esbjerg, Hjørring, København, Odense og Silkeborg. Deres Opgave er at hjælpe Søkende til at finde deres Slægt og faa udført Tempelarbejde for dem.

Ejnar Nielsen.

Den norske Missionspræsident *Olaf Sønsteby* har i »Lys over Norge« offentliggjort den efterfølgende Artikel, som Redaktionen har ment burde læses ogsaa af alle Søkende her i Danmark.

Især bør Præstedømmets Medlemmer med Omhu gennemgaa Artiklen, idet den klart og tydeligt giver Anvisninger for

Præstedømmets Funktion og Anvendelse.

Præstedømme og Kaldelse,

Som Medlemmer af Præstedømmet i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige har vi det Privilegium, at naar som helst vi bliver fundet værdige til det, kan vi blive kaldet til at modtage en Stilling i Kirken, enten som Leder eller i en mere underordnet Stilling, eller vi kan blive kaldet til at udføre et bestemt Hverv.

Det er muligt, at vi ikke altid forstaaer den store Velsignelse, som er os givet, at vi er fundet værdige til at tjene i Guds Rige. Meget afhænger af, med hvilken Indstilling, vi gaar til vort Arbejde, om vi betragter det som en Tribut til vor Forfængeligheds Ærgerrighed, eller om vi ser det som en Mulighed for os til at hjælpe vore Medmennesker.

Men enten vi er indstillet i den ene eller den anden Retning, saa kan vi ikke i vor nuværende Ufuldkommenhed fuldt ud forstaa, hvilke Skatte vi samler os i Evighedens Skatkammer, vel at mærke, hvis vi alvorligt gaar ind for Løsningen af de Opgaver, som stilles os.

Det kan være vanskeligt nok mange Gange at arbejde, og vi venter maaske forgæves paa den Forstaaelse, som burde vises os af dem, vi er sat til at arbejde for. Men en god Gerning bærer altid Lønnen i sig selv. Det er mange Pligter, som hører til de forskellige Kald, og derfor bør hvert

Medlem af Præstedømmet nøje sætte sig ind i det Arbejde, som han bliver sat til.

Det er en Regel i Kirken at samle de forskellige Medlemmer af Præstedømmet i Kvorums, hvor de skal belæres om Kirkens Orden og de forskellige Pligter, som henhører til de forskellige Arbejder. Derfor bør de forskellige Kvorums Bestyrelser altid være interesserede i, at Præstedømmets Medlemmer faar denne Undervisning. Disse Kvorums har ingen andre Opgaver, og der maa ikke opstaa den Misforstaaelse, at et saadan Kvorum har nogen som helst bestemende Myndighed. Den Myndighed, vi har som Medlemmer af Præstedømmet, kommer først til Anvendelse, naar vi bliver kaldet til at udføre et bestemt Arbejde eller overtage en bestemt Stilling i Kirken.

Det er en meget vigtig Pligt for Præstedømmet at prædike Evangeliet. Vi har ingen faste Prædikanter, saa hver som helst, der er værdig til det, maa altid være parat til at staa frem og forklare Kirkens Lærdomme. Men det forudsætter, at vi sætter os ind i disse Ting og frem for alt nøje og grundigt studerer Bibelen og de andre af Kirkens Bøger. Vi burde gøre os det til Regel hver eneste Dag at læse noget i disse Bøger, og derved vil vi ikke blot blive bekendt med Indholdet af dem, men de vil give os Stof til Eftertanke over mange af de Problemer, som kan fylde vort Sind med Hensyn til Livets og Saliggørelsens Plan. Desuden er det vor Pligt, naar som helst at være parat til at udføre en Ordinance. Her skorter det ofte paa Mod til at udføre disse af enkelte af vore Brødre, maaske mest, fordi de føler sig uforberedt til at gøre det. Missionskontoret har udgivet et lille Hefte («Vejleder for Ældsterne i Den danske Mission» er det tilsvarende danske Hefte. Det faas paa Grenskontorerne og koster 50 Øre). Der gives her Instruktioner om, hvorledes man skal forholde sig ved Udførelsen af de forskellige Ordinanceer og hvilke Ord, der helst skal benyttes. Det skulde være en Opgave for Lederne af Præstedømmet i de forskellige Grene en Gang imellem at bruge disse Instruktioner som Lektie for Præstedømmet. Men det vigtigste for vore Brødre, som bliver kaldet til at udføre en Ordinance, er, at de altid udfører Handlingen i den Aand, som hører den til.

Naar det drejer sig om et Kald som Leder, enten i en Organisation, Gren eller Distrikt, paahviler det den, som er kaldet til denne Tjeneste, nøje at sætte sig ind i, hvor langt hans Myndighed strækker sig, eller hvor begrænset den er. Kirkens Orden er klar angaaende disse Ting, og det kan derfor kun skyldes manglende Viden, naar der af og til kan forekomme Forviklinger, som kan blive Aarsag til Vanskeligheder.

Med Hensyn til Ledelsen af en Mission, saa er dette Hverv overgivet af Kirkens Præsidentskab og de 12 Apostle til en Præsident, som har det fulde og hele Ansvar for Arbejdet. Men han skal i sit Arbejde staa under Ledelse af en af de tolv Apostle, som præsiderer over ham.

Da Præsidenten over Missionen ikke selv kan overkomme alt Arbejde, kalder han, hvis Missionen er organiseret i Distrikter, Ledere af disse, og som Distriktspræsidenter har disse Brødre Ansvar for hver sit Distrikt og staaer i deres Arbejde direkte under Missionspræsidentens Ledelse.

Den samme Orden gælder for et Distrikt, og hvis Distriktet er ordnet i Grene, kalder Distriktspræsidenten en Forstander til at lede hver Gren, og hver af disse Forstandere staaer under hans direkte Ledelse. Efter Kirkens Orden kan en Forstander kalde to Ældster til at hjælpe sig, og de er saa hans Raadgivere, men deler ikke hans Ansvar, idet Kirken bygger paa Lederprincippet, dvs. den, som leder, har det hele og fulde Ansvar. En Forstander har det hele fulde Ansvar for Arbejdet i sin Gren, men da han ikke selv kan overkomme alt, har han til Hjælp de forskellige Hjælpeorganisation, som paa forskellige Felter udfører det Arbejde, som skal gøres i en velorganiseret Gren. Til at forestaa disse Organisationer kalder han Ledere, som han giver Ansvaret for de paagældende Organisationer, og disse kan, ligesom Forstanderen, kalde Raadgivere til at hjælpe sig, men de er kun personlig Raadgivere og deler ikke Ansvaret.

De forskellige Organisationsledere er ansvarlige overfor Forstanderen. Indenfor Organisationerne er der forskellige Funktionærer, som Lederen kalder, og selv om disse har en ledende Stilling i f. Eks. en Afdeling indenfor Organisationen, er de ansvarlige overfor den, som Forstanderen har valgt til at lede Organisationen.

Grensforstanderen har ogsaa Ansvaret for det aaronske Præstedømme i Grenen, og han har Ret til at kalde Ældster til at udføre Arbejdet, men han præsiderer ikke over et Kvorum af Ældster, som evt. maatte findes i hans Gren. Det siger sig selv, at en Forstander, som er kaldet til at forestaa en bestemt Gren, ikke uden videre kan gaa ind i en anden Gren og udføre noget Arbejde der, selv om denne Gren ikke har noget ordnet Forstanderskab eller en præsiderende Leder. For saadanne Grene fungerer Distriktspræsidenten som Forstander, og den er under hans direkte Ledelse. Paa samme Maade skal Distriktspræsidenten, naar han er tilstede i en Gren, hvor Forstanderen og hans Raadgivere er forhindret i at være nærværende, overtage Ledelsen af Grenen i disses Sted, da han har Ret til at virke som Forstander i saadanne Tilfælde i hver enkelt Gren i sit Distrikt.

Paa samme Maade kan en Forstander eller hans Raadgivere lede en Organisation i paakommende Tilfælde, naar Lederen og hans Raadgivere er forhindret i at være tilstede, da han har Ret til at præsidere over enhver af Hjælpeorganisationerne i sin Gren.

Som man vil forstaa, er Kirkens Orden bygget paa Loyalitet over for dem, som er sat til at lede, og derfor maa alle de, som har et Arbejde i Kirken, vise Respekt over for deres nærmeste foresatte. Vi maa selv vise Loyalitet, hvis vi forventer den af andre.

Det at være en Leder i Kirken er maaske en alvorlig Prøve paa ens Karakter. Den, som skal lede andre, maa først og fremmest lede sig selv og saa meget som muligt kunne beherske sine Følelser, og den saa ofte lammende Følelse af at være forurettet, maa man aldrig lade komme over sig. Men er vi rigtigt indstillet, kan en saadan Stilling være den bedste Skole at gaa igennem og give en Erfaring, som vil blive til stor Hjælp i Livet. Gaar vi ind for Arbejdet med den rette Forstaaelse, vil vi ogsaa kunne opdrages til et bedre Liv i Evangeliet, for med den strenge Standard, som fordres af den, som er sat til at lede, er det klart, at vi maa være et Eksempel for Medlemmerne.

Her er vi inde paa et Punkt, som det volder enkelte noget Besvær at forstaa. — Hvor medfølende vi end maa være

overfor dem, som ikke kan faa Bugt med deres Svagheder, som f. Eks. Overtrædelse af VISDOMSORDET, saa maa disse løses fra deres Stillinger. Men selvfølgelig kan man ogsaa paa andre Maader vise et daarligt Eksempel, og derfor skal Jesu Ord til de nephitiske Disciple være et Alvorsord til os alle. Han siger: »Jeg har sat Jer til et Lys for dette Folk«, 3. Nephi 15: 12.

Det skulde i Grunden være saa meget lettere at have et medfølgende Hjerte for dem, som har saa svært ved at holde sig paa den rette Side af Vejen, naar vi selv har kæmpet os gennem de mange Vanskeligheder paa vor Vej, for vi er jo trods alt sat her for at hjælpe hverandre over Livsvejens mange Hindringer. — Det kan være passende her at minde om, hvad der staar i Pagtens Bog 121 Kapitel 41—46. (Ny Aabenbaring Side 156 nederst og Kapitlet ud). Disse Ord burde stadig ligge os paa Sinde.

Til Søskende i Almindelighed vil jeg sige: Gaa altid til den, som er sat som Jeres Leder, enten i Grenen, Distriktet eller Missionen, med Jeres Vanskeligheder. De er sat der for at hjælpe Jer, og de er under Ansvar og skal vise, at de fortjener Jeres Tillid. Frelserens Ord til Peter skal nævnes i denne Forbindelse; han siger »Vogt mine Faar«.

Regeringsmagten i Guds Rige grundes paa Kærlighed. Trangen til at herske maa ikke gøre sig gældende hos en Guds Tjener, for noget saadant er ikke foreneligt med Evangeliets Aand. Den, som har de Helliges Hengivenhed, kan lede dem uden noget Besvær, og hans Indflydelse vil være varig. Guds Rige er dannet for engang at lede Nationerne til Fred og Retfærdighed, og derfor maa Israels Ældster berede sig til at indtage Stillinger som Kristi Konger og Præster. De maa være Mænd, som har gjort sig parate til at repræsentere Guds Rige og bringe de ynkelige Rester af Jordens Nationer i Orden, — og denne Kundskab og Erfaring skal vi erhverve os i de forskellige Lederstillinger, vi nu bliver kaldet til.

Olaf Sønsteby.

Gør det bekendt over Land og i By, Herren har talet paany!

Missionærmærkatet paa alle Breve!

Døn virkelige Mand.

En virkelig Mand taler aldrig om, hvad Verden skylder ham, om den Lykke, han fortjener, om de Chancer, han med Rette burde have — og alle saadanne Ting.

En virkelig Mand er lige saa ærlig, naar han er alene i sit Værelse, som naar han er blandt andre.

En virkelig Mand ønsker ikke uberettigede Fordele og Begunstigelser. Han ønsker ærligt Arbejde og Løn, venter ikke noget for intet.

En virkelig Mand lover ikke for meget, men vil gerne gøre lidt mere og bedre, end han lover.

En virkelig Mand er paalidelig. Hans enkle Ord behøver ingen Ed.

En virkelig Mand er loyal mod sine Venner og værner lige saa omhyggeligt om deres Rygte som om sit eget.

En virkelig Mand kan ikke skade nogen Kvinde eller Barn, hverken fysisk eller moralsk. Han er trofast mod sin Hustru.

En virkelig Mand passer sine egne Sager. Han dømmes ikke andre Mennesker, dersom han ikke er helt sikker paa at have det rette Kendskab til Forholdene.

En virkelig Mand er overbærende og prøver at være forstaaende overfor sin Næste. Han er taalmodig og barmhjerdig mod andre; mod sig selv er han streng.

En virkelig Mand opsøger ikke Faren, men han flygter heller ikke fejgt, naar han burde møde den.

En virkelig Mand er glad for at leve og ikke bange for at dø.

J. C. M. Carlsen.

„Kun for Syndere“

Mange Mennesker, ogsaa inden for vor Kirke, prøver altid kun paa at finde Fejl og at kritisere deres Medmennesker i Stedet for at forsøge at finde de gode Sider ved et Menneske eller ved en Ting. Lad os altid først og fremmest se det gode ved en Sag og glemme, hvad der eventuelt kan være af daarligt, og lad os tænke paa, hvor godt vi har det i Forhold til saa mange andre Mennesker. Lad os glæde os over vore dejlige Kirkebygninger, hvor vi kan samles under saa gode Forhold, og lad os ikke altid kun finde noget at klage over, vi har det dog saa meget bedre end vore stakkels Søsken i de krigshærgede Lande.

Er der endelig noget, du absolut mener bør paatales, lad da være med at fortælle det vidt og bredt til alle uvedkommende, men gaa direkte til den, du mener har fejlet, og gør ham eller hende paa en hensynsfuld Maade opmærksom paa Fejlen og hjælp med til at rette den, saa vidt det staar i din Magt. Husk paa, at ikke to Mennesker tænker fuldstændig ens, og hvad der maaske i dine Øjne ser ud som en Fejl, kan udmærket godt ved nærmere Undersøgelse vise sig at være rigtigt eller maaske kun ved en Misforstaaelse have forekommet forkert.

Er der Ting, som er kommet til din Kundskab, og som du mener absolut bør fortælles til andre Mennesker, da stil først dig selv disse tre Spørgsmaal:

Er det Sandhed?

Er det noget godt?

Er det nødvendigt at fortælle det?

Kan du ikke uden Tøven og ubetinget svare ja til alle disse tre Spørgsmaal, da behold din Viden for dig selv, thi saa vil der aldrig komme noget godt ud af at fortælle det til andre, men du vil kun skade dem, du fortæller om og gøre dem ulykkelige.

Hvis alle Mennesker vilde holde sig dette for Øje, vilde der ikke være saa megen Splid og Had mellem dem, og der vilde ikke findes saa mange ulykkelige Mennesker. Gør du ogsaa dit til, at der kan skabes lidt mere Fred og Fordragelighed, paa den Maade, at du altid kun søger det gode og ikke kun prøver at finde Fejl ved alt og alle?

Dette gælder *dig* og ikke kun din Næste.

Mary Kaiser.

Brush up your English.

The Missionary's

Recompense.

This ⁵⁰knowledge has been ⁵¹restored to this earth through our Prophet Joseph Smith, and through him the ⁵²voice of the heavenly Father has commanded that we build temples wherein the holy work may be carried on.

The ride ⁵³continued for a while in ⁵⁴silence and then Mr. Forbes asked: Are you a Mormon?

Yes.

I have heard a lot about them. Tell me, is it true, that my wife and I can be ⁵⁵sealed in a temple for ⁵⁶eternity with our boy?

Yes. You and your wife can be sealed for eternity, for God has said that man is not perfect without the woman, neither can the woman be perfect with-

out the man. There is a ⁵⁷welding link between father and son, and without that sealing ⁵⁸power neither our children nor ourselves can be made perfect. Do you understand?

Mr. Forbes drove in deep thought to the door of his farm house. As he kissed his wife and told her who the missionary was, ⁵⁹tears came to his eyes. Grasping Elder Morgan's hand he said: Yes, I understand. Thank the Lord for your coming. Mary and I will be with your people in ⁶⁰Zion as soon as we can sell the farm. In the meantime stay with us and tell us more about your wonderful religion.

Slut.

50. Kundskab. 51. gengivet. 52. Røst. 53. fortsatte. 54. Tavshed. 55. beseglet. 56. Evighed. 57. Forbindelsesled. 58. Kraft. 59. Taarer. 60. Mellemtiden.

To nye Missionærer.

Naar dette Nummer af STJERNEN læses, vil to nye Missionærer være afrejst til deres Arbejdsplads. Det er Brødrene *Alving Andersen* fra Odense Distrikt og *Alfred Hansen* fra Københavns Gren. Vi ønsker dem Held og Lykke i deres Kald.

Biblen fortalt paa Vers.

Hakon Holm: Kristus, første Del, 392 Sider, Kr. 7,50.

»HAKON HOLM's Gendigtning af Biblen er det mest storlaaede digteriske Værk, som er set herhjemme i disse bogrige, men poesifattige Tider. Det vidner om hans Anlæg til at blive en stor Digter, at han efter sin megen privatiserende Lyrik har paataget sig en objektiv, bredt menneskelig Opgave. Og han er gaaet til Biblen uden nogen sekteriske Særmeninger eller videnskabelige Bagtanker — han tager BOGEN som den Grundvold, den er for Hovedpartier af, hvad europæisk Aandsliv i tusind Aar har forstaaet ved ideel Menneskelighed, løftet op i guddommeligt Lys. Hans Gendigtning fremstiller sig ikke som en særlig religiøs Poesi, den er baaret af en sund, ægte digterisk — og rimeligvis ganske ubevidst — Forstaaelse af, at det »religiøse« og det »verdslige« ligger paa Linie med hinanden, uden adskillende Kløfter med Afgrunde, hvor Grublerier opsluger Livsglæde og Handlekraft.

Der lyser en Skønhedsglæde gennem hans Digte, og han forholder sig ganske frimodigt til sine Temaer, skildrer, fortæller, udmaler i store, klare Billeder. Hvis Digteren mener at vise Gud sin Dyrkelse gennem sine Kunstværker — saadan som de gamle Malere — saa vidner han om den primitive Sandhed, at Gudsdyrkelse er Fest, som løfter Sjælen, fornyer dens Tro og Hengivenhed til Guddommen, forkynder de Begivenheder og Ord, hvorfra Aabenbaringen skinner.«

Saaledes skriver *Emil Frederiksen i Berlingske Aftenavis*

og Sognepræst *N. J. Rald* skriver i *Nat.Tid.* blandt andet følgende:

»Sure Folk vil sige, at man kan ikke fortælle Lignelserne bedre, end Jesus har gjort. Det har de Ret i, men saa maatte al anden Forkyndelse standse, og det er maaske trods alt ikke Meningen.«

Og lad det saa blot hertil føjes: Det er en ublandet Nydelse at læse disse Vers. Og det er en Oplevelse igen at tilægge sig Det ny Testamente — alene det, at Gendigtningen lokker en til igen at give sig i Kast med Biblen, gør Arbejdet berettiget. J—l.

Og her er saa en Prøve af Versene:

Det er Kristus selv, Messias!
Peter raaber til ham: »Herre!
Dersom det er dig, saa byd mig,
jeg skal komme ud til dig.«

Skikkelsen paa Søen svarer:
»Kom herhen!« og Peter
vandrerr
lige ud imod Messias,
aandeflygtigt, let som han.

Og de mødes midt paa Søen
mellem Braadsøer, og de
vandrerr
roligt sammen hen mod Skibet.
Se, da synker pludselig

Simon Peter, og han raaber:
»Herre, hjælp mig! Se, jeg
synker!«
Herren hjælper ham og siger:
»Hvorfor, hvorfor tvivled du?«

Alt gik godt, til Simon Peter
glemte Herren ved sin Side,
og han saa de vilde Bølger!
Netop da man skulde tro,

alle Farer overstaaet,
at han kunde vandre ene,
saa han Bølgerne og tvivled,
tvivled, frygted, og han sank.

Ønsker De udsendt flere Missionærer?

Ved Køb af Missionærmærkatet bidrager De til

Missionærfondet, som støtter Missionærene.

Slank og Sund.

Fra Bogen SLANK OG SUND, som vi omtalte i sidste Nummer, skal vi denne Gang bringe to Afsnit, som maa formodes at have Interesse for alle Læserne og som maaske kan være direkte nyttige for nogle:

De danske Ædegilder.

Den almindelige Forret her i Danmark er desværre ikke som f. Eks. overalt i Frankrig den sunde Grøntsagsuppe, men derimod tung og fedende Grød. Denne barbariske Skik har sine Rødder i ældgamle Traditioner.

I Renaissancens og Baroktidens Danmark bestod en »festlig Sammenkomst« af ikke eet, men en hel Række »Ædegilder«, rent ud sagt. Man kom jo ikke sammen for en enkelt Eftermiddag, nej, man blev en Uges Tid, naar man endelig var kommet, og i den Tid kunde man naa mange Maaltider, hvor man som Indledning aad flere Fade tung Sødgrød, skyllet ned med mange Krus sødet Øl, før man tog fat paa Hovedretten, det fede, spidstegte Svin (eller Okse), hvoraf hver Person spiste mere end en hel Familie i vore Dage.

Grød er forbudt.

Meget er forandret siden da, men den Tidsalders Madskik har holdt sig rigtigt godt til vore Dage — desværre, for det er ikke nemt at udrydde slige hævdvundne Traditioner, selvom de er forkerte.

Grøden har stadig en alt for stor Plads paa vort Bord, en Plads, som den slet ikke fortjener, da den er et af de Fyldstoffer, der i Forhold til sit Rumfang indeholder alt for lidt virkelig Næring.

Man kan spise sig stopmæt i Grød, men hvis næste Ret er en lækker Bøf, kan man udmærket fortære den ogsaa uden at generes af Grøden, og faar man ikke nogen næste Ret, vil man efter et Par Timers Forløb være lige saa sulten som før Maaltidet.

Herefter kan vi vist roligt fastslaa, at Grød er forbudt, hvis De vil være slank. — Naar De er blevet Fedmen kvit, og kun skal bevare Slankheden, kan De tillade Dem en lille Portion *raa Havregryn* med frisk Frugt og Mælk — men ikke Sukker. I Stedet for Grød kan De sem Forret vælge den føromtalte Grøntsagsuppe, der kan laves af Aarstidens Grøntsager: Blomkaal, Rosenkaal, Asparges, Hvidkaal, Sommerkaal (Spidskaal og Savoykaal), desuden i forskellige Sammensætninger Porrer, Selleri, Ærter og Bønner.

For Smagens og Variationens Skyld kan Suppen koges paa lidt magert Kød, men den er udmærket uden. Hvis De synes, det bliver for tyndt, jævnes Suppen med en *raa Æggeblomme* eller to — ikke med Mel.

Hvedemel er nemlig ogsaa en af de Ting, det er forbudt at komme i nærmere Berøring med, naar man skal slankes.

Derfor maa De heller ikke stuve Grøntsagerne, ligesom De ikke maa spise opbagt Sauce.

LANDET RUNDT.

AALBORG. 8. Oktober velsignedes Aage og Inger Marie Gerlachs lille Dreng af sin Morbroder, Ældste Peter Stenberg Hansen og fik Navnet Vagn Gerlach. Han blev født den 11. Juni.

8. Oktober velsignedes Inge-mann og Mary Holm Bendtsens lille Pige af sin Morfar, Ældste Emil Sandberg, og fik Navnet Alice Elisabeth Bendtsen. Hun blev født d. 11. Sept.

AARHUS. Aage og Elisabeth Pedersens Datter, født den 6. Juli 1944 i Hammel, velsignedes d. 20. August af Faderen og fik Navnet Vita Pedersen.

ESBJERG. Bertel Olsen fyldte 60 Aar den 21. Juli.

KØBENHAVN. 24. September velsignede Missionspræsident Orson B. West Aage og Myrthla Jensens lille Datter, født d. 28. December 1943, som fik Navnet Sonja Margrethe Jensen.

24. September døbttes Olga Poulina Pedersen af Alfred Hansen. Haandspaalæggelse ved Ældste Kai Jørgensen.

24. September døbttes Børge Hansen af Ældste Chr. Nielsen, Brønderslev. Haandspaalæggelse ved Missionspræsident Orson B. Wes.

8. Oktober viedes Olga Poulina Pedersen til Knud Hent-

zen Jensen af Ældste William Ørum Pedersen i den smukt pyntede Sal.

Alle ovenstaaende Søsken-
ønskes hjerteligt tillykke!

AALBORG. 21. September blev Chr. og Karna Bredegaard Jensens lille Pige, født den 31. August, død den 19. September, begravet fra Kirken i Aalborg under stor Deltagelse fra Søsken- og Venner. Ved Baaren, som var smuk pyntet med Efteraarsløv og Blomster, talte Distriktspræsident Henry Løjborg, hvorefter Kisten førtes til Lindholm Kirkegaard, hvor Graven blev velsignet af Grensforstander Arnold Bukke.

AARHUS. 12. Oktober døde Mary Nielsine Poulsen, knap 46 Aar gammel. Str. Poulsen havde været Medlem af Kirken siden 1914.

20. Oktober døde Rasmus Andersen, 86 Aar gammel. Han havde været Medlem af Kirken siden 1918.

Ære være deres Minde.

KØBENHAVN. Primary viste ved sin Fest den 13. Oktober endnu engang, at den er en Organisation af Format. Programmet var imponerende, selv om det udførtes udelukkende af Børn, og den talrige Forsamling, som for en stor Del bestod af fremmede, nemlig Forældre til Primary-Børnene, kvitterede for Underholdningen med rigt Bifald. J. S.

Søndag den 15. Oktober ordineredes *Kirstein Viggo Kirsted* til Diakon af Missionspræsident Orson B. West og *Erik Jensen Thomsen* til Diakon af Grensforstander Frede Thomsen.

RANDERS. Ungdomsforeningen afholdt den 22. September en Fest, hvis Overskud deltes ligeligt mellem Ungdomsforeningen og Missionærforeningen.

SPJDERFØRERE. Brødre,

som har Lyst og Tid til at arbejde med Spejdere indenfor Kirkens Rammer, er velkomne til at korrespondere om Mu-

lighederne for Oprettelse af flere Afdelinger med Henning Fanø, Adr.: Kirken, Valdemarsgade 2, Aalborg.

Efteraarskonferencerne.

KØBENHAVN. Konferencen indledtes Fredag den 22. September med en vellykket Koncert af Koret under Broder Edmund Kaisers Ledelse og med Hr. Ingvald Olsen som Solist.

Søndag afholdtes de sædvanlige Møder, begyndende med Møde for Præstedømmet, fortsættende med Søndagsskolekonference og sluttende med offentligt Møde om Aftenen.

Mandag var den store Overraskelsesernes Dag. Den obligatoriske Kvindelig Hjælpeforenings-Bazar var denne Gang koblet sammen med en Filmsforestilling, saaledes at Forsamlingen — der trods styrtende Regn var meget talrig — først saa Filmen »Staden København«, hvis Spilletid er omtrent en Time, og derefter kunde begive sig nedenunder til Bazaren og Serveringen. Der var stor og udelt Glæde over Arrangementet, som forhaabentlig kan gentages ved senere Konferencer. JS.

AALBORG. Fredag den 6. Oktober indledte Ungdomsforeningen Konferencen med en »Aakjær-Aften« med den kendte Aakjær-Fortolker Lærer Sigurd Daughjerg som Leder. Tilstede 65.

Konferencen fortsattes Søndag Morgen med Præstedømmets Møde og Søndagsskole, under

hvilken hver af Klasserne viste et godt gennemført Program. Tilstede 165.

Om Eftermiddagen afholdtes det offentlige Møde med Taler af Primarys Præsident, Søster Jessen, Distriktspræsident Henry Løjborg og Missionspræsident Orson B. West. Tilstede 120.

Mandag Aften sluttedes Konferencen med Bazar i Den kvindelige Hjælpeforening. Tilstede var her 65. SS.

AARHUS. Efteraarskonferencen begyndte med en Koncert Fredag den 13. Oktober, hvor Dansk Vandrelaugs Orkester medvirkede. Det blev den bedste Koncert, der har været afholdt i mange Aar i Aarhus. Tilstede 100.

Lørdag Aften opførte Ungdomsforeningen Vaudevillen »Om Forladelse«. Tilstede 74.

Søndag Morgen afholdtes Præstedømmets Møde med 18 tilstedeværende. Derefter var Søndagsskolens Møde med Recitation, Talekor og Sang, flink udført af Børnene. Tilstede 71.

Offentligt Møde afholdtes om Eftermiddagen under Medvirken af Koret og med Ældste Peter Olsen og Missionspræsidenten som Talere. Tilstede 75.

T.L.A.

Julekortet der huskes!

Nu nærmer Juletiden sig atter, denne Aarets største Højtidsfest oprinder, næsten før vi tænker over det.

Med Julen følger Ønsket om at glæde andre, og en af de mest almindelige Maader er at sende en Julehilsen med Posten til Venner og Bekendte.

For at Kirkens Medlemmer og Venner ogsaa paa dette Omraade kan sende en Hilsen, som adskiller sig fra de mange ensartede, har Dansk Missionærforening ladet fremstille et særdeles smukt og særpræget Julekort, som baade i Udførelse og Tekst er noget, der vil bemærkes og omtales.

Af Kortets Tekst fremgaar det, at naar »JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE« bliver anerkendt som »GUDS KIRKE PAA JORDEN« vil »FRED PAA JORDEN« blive en Virkelighed. Alene dette burde gøre Kortet selvskrevet til Anvendelse af ALLE.

Kortets Pris er kun 10 Øre og det faas hos alle Missionærforeningens Tillidsmænd samt paa Missionskontoret.

Dansk Missionærforening.

Skandinaviens Stjerne.

Næste Nummer af STJERNEN vil som Julenummer først udkommø i Dagene umiddelbart før Jul. Stof til Bladet maa være indsendt senest 25. November.

Red.

SØNDAGSSKOLEN

December 1944.

NADVERVERS

Vi takker Dig, o Fader kær
for Bønnen, som Du gav,
og Jesus, som har os genløst,
vi mindes nu ved Nadveren.

KORLEKTIER

1. Søndag.

For Børn under 10 Aar

Matthæus-Ev. 23. Kap.: 37. 38. og 39.: Du skal elske Herren din Gud af hele dit Hjerte og af hele din Sjæl og med hele dit Sind. Dette er det store og første Bud. Men et andet er dette ligt: Du skal elske din Næste som dig selv.

2. Søndag.

For Børn over 10 Aar

Matthæus-Ev. 10. Kap.: 1: Og Jesus kaldte sine tolv Disciple til sig og gav dem Magt over urene Aander, til at uddrive dem og at helbrede enhver Sygdom og enhver Skrøbelighed.

3. Søndag.

Junior Klassen

Johannes-Ev. 15. Kap. 9. og 10.: Ligesom Faderen har elsket mig, saa har jeg ogsaa elsket Jer; bliv i min Kærlighed: Dersom I holder mine Befalinger, skal I blive i min Kærlighed, ligesom jeg har holdt min Faders Befalinger og bliver i Hans Kærlighed.

4. Søndag.

Senior Klassen

Paulus' 1. Brev til Konrinthierne. 14. Kap. 1. og 5.: Stræb efter Kærligheden og tragt efter de sandelige Gaver men mest efter at profetere. Men jeg ønsker, at I alle maatte tale i Tunger men endnu hellere, at I maatte profetere; den, som profeterer, er større end den, som taler i Tunger, medmindre han udlægger det, for at Menigheden kan faa Opbyggelse deraf.

N. P. A.

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer een Gang maanedl.
Aarsabonnement Kr. 3,50, pr. Nummer 35 Øre
Ansvarshavende Redaktør: Orson B. West, Priorvej 12, København F.